

— Al doilea mijloc (în subsidiar) privește faptul că Tribunalul a hotărât în mod greșit că măsura în litigiu nu era selectivă, adică nu favoriza anumite întreprinderi în sensul articolului 87 primul paragraf CE. Comisia susține de asemenea că Tribunalul a hotărât în mod greșit că, chiar dacă măsura ar fi selectivă, aceasta nu ar constitui o măsură de ajutor având în vedere obiectivul acesteia și ținând seama de faptul că această măsură și-ar găsi justificarea în natura și economia generală a sistemului.

Recurs introdus la 26 iunie 2008 de Deutsche Telekom AG împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 10 aprilie 2008 în cauza T-271/03, Deutsche Telekom/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Telekom AG (reprezentanți: U. Quack, avocat, S. Ohlhoff, avocat, M. Hutschneider, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, fostă Tropolys NRW GmbH, fostă CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, fostă KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, fostă tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, fostă VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 10 aprilie 2008 în cauza T-271/03;
- anularea Deciziei 2003/707/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 21 mai 2003, publicată sub numărul de referință C(2003)1536 final;
- cu titlu subsidiar, reducerea, în temeiul puterii de apreciere suverane a Curții, a amenzii aplicate Deutsche Telekom AG la articolul 3 din decizia atacată a Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său împotriva menționatei hotărâri a Tribunalului, recurenta invocă următoarele motivele.

Hotărârea încalcă articolul 82 CE și principiul protecției încrederii legitime deoarece în cauza de față nu există o încălcare imputabilă din punct de vedere obiectiv a dispoziției menționate și, de asemenea, nu există nicio vină a recurente. Hotărârea nu ia în considerare în modul prevăzut de lege verificarea repetată a pretinsului efect de foarfecă tarifară, efectuată de către Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (Autoritatea de Reglementare pentru Telecomunicație și Poștă, denumită în continuare „RegTP”), care era atunci autoritatea germană de reglementare competentă pentru recurentă. RegTP a verificat în mod repetat existența unui efect de foarfecă tarifară contrar concurenței în ceea ce privește buclele locale și a ajuns la o concluzie negativă. Într-un astfel de caz, responsabilitatea specială a întreprinderii care face obiectul reglementării de a păstra structura pieței este suprapusă și limitată de responsabilitatea autorității de reglementare competente. Având în vedere decizia autorității de reglementare, recurenta era îndreptățită să pornească de la premisa că nu avea un comportament anticoncurențial. Supoziția că prin mărirea tarifelor ADSL recurenta ar fi putut reduce pretinsul efect de foarfecă tarifară, contrazice propria teză a Tribunalului în sensul că o „subvenționare încrucișată” între diferite piețe nu trebuie să fie luată în considerare în cadrul verificării existenței unui efect de foarfecă tarifară. În plus, Tribunalul a comis o eroare de drept prin faptul că nu a obiectat în cea ce privește omisiunea Comisiei de a verifica dacă mărirea tarifelor ADSL ar fi redus pretinsul efect de foarfecă tarifară.

Hotărârea încalcă articolul 82 CE de asemenea pentru că Tribunalul a examinat în mod greșit îndeplinirea condițiilor materiale ale acestei dispoziții. O analiză a efectului de foarfecă tarifară nu este adecvată, în mod aprioric, pentru dovedirea unui abuz. Dacă tariful prestațiilor intermediare a fost stabilit în mod obligatoriu de către autoritatea de reglementare competentă (cum este cazul în cauza de față), atunci înseși această analiză ar putea conduce la rezultate anticoncurențiale.

În acest context, Tribunalul a încălcat, de asemenea, *obligatia de motivare a hotărârii*.

De asemenea în legătură cu verificarea metodei utilizate de către Comisie pentru stabilirea existenței efectului de foarfecă tarifară, hotărârea atacată prezintă erori de drept cu privire la mai multe aspecte centrale. În primul rând, pentru că așa numitul „As-Efficient-Competitor-Test” (criteriul concurentului la fel de eficient), pe care Tribunalul l-a adoptat drept criteriu de comparație general valabil pe care trebuie să se întemeieze, este în orice caz lipsit de relevanță atunci când întreprinderea care domină piața și concurenții acesteia își desfășoară activitatea (ca în speță) în condiții de concurență diferite din punct de vedere normativ și efectiv. În al doilea rând, pentru că analiza efectului de foarfecă tarifară ține seama numai de tarifele de conectare, în timp ce tarifele pentru alte servicii de telecomunicație bazate pe aceeași prestație intermediară (în special comunicațiile) nu sunt luate în considerare. Constatările hotărârii cu privire la pretinsele efecte de foarfecă tarifară sunt afectate, de asemenea, de mai multe erori de drept și hotărârea nu conține o analiză a legăturii de cauzalitate între pretinsul efect de foarfecă tarifară și constatările Tribunalului cu privire la structura pieței.

Hotărârea încalcă, în primul rând, cerințele articolului 253 CE în ceea ce privește motivarea hotărârii Comisiei.

În sfârșit, Tribunalul a aplicat greșit și articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul 17 prin faptul că nu a contestat calcularea amenzii de către Comisie, cu toate că aceasta a pornit, în mod eronat, de la premisa existenței unei încălcări grave, cu toate că nu a luat în considerare în mod adecvat reglementarea sectorială a tarifelor recurente și cu toate că ar fi putut cel mult să aplice o amendă simbolică. Prin urmare, Tribunalul a omis să ia în considerare în mod corect din punct de vedere juridic toți factorii relevanți și să examineze în mod suficient din punct de vedere juridic argumentele invocate de reclamantă pentru obținerea unei anulări sau a unei reduceri a amenzii.

(¹) JO L 263, p. 9.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-283/08)

(2008/C 223/49)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Roels și W. Wils, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (¹), și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 12 iunie 2007.

(¹) JO L 149, p. 22, Ediție specială 15/vol. 14, p. 260.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-284/08)

(2008/C 223/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Roels și W. Wils, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

- declararea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (¹), sau în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei pe teritoriul său din Gibraltar;
- obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 12 iunie 2007.

(¹) JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.